

[Ministeren for Grønland.]

forhandlinger, men der har ikke været ført nogen politiske drøftelser omkring disse ting.

Jeg tror, det i og for sig er at veje landsrådets indsats alt for let ved at have den opfattelse, at der ikke her er tale om egentlige politiske drøftelser. Men jeg var da glad for, at hr. Lars Emil Johansen havde lagt mærke til og takkede mig for, at jeg har givet udtryk for, at jeg gerne ønsker at lytte til den grønlandske stemme, sådan har jeg sagt det både her i tinget og ved andre lejligheder, og det vil jeg gerne stå ved. Men så siger hr. Lars Emil Johansen, at det kun er den del af den grønlandske stemme, som har samme synspunkter som jeg. Ja men det er vel nok, når jeg skal udtrykke mig meget mildt, en fejlbedømmelse af min holdning i Grønlandspolitikken at tro, at jeg kun ønsker at lytte til dem, der har samme opfattelse som jeg. Men jeg har en hovedopfattelse vedrørende Grønlandspolitikken, som jeg gerne vil have lov at give udtryk for. Jeg føler mig nemlig ikke nær så frelst som en del af de øvrige ordførere, der har været heroppe i dag, og som har givet udtryk for i virkeligheden færdige politiske modeller for, hvordan problemerne bør løses i Grønland.

Så frelst føler jeg mig ikke, og derfor plejer jeg gerne at sige til mig selv: mon ikke det stadig væk er rigtigt at sige, at grønlænderne er dem, der ved bedst besked med, hvorledes forholdene bør lægges til rette i Grønland. Derfor skal min hovedtese, det grundlag, jeg vil arbejde på, når det drejer sig om forholdet til Grønland, være, at jeg overalt vil efterspørge: hvad mener du, hvad mener I, hvad mener landsrådet, hvad mener kommunalbestyrelserne? Det vil jeg gerne vide noget om, og så vil jeg prøve at medvirke til nogle løsninger på det, jeg får at vide at grønlænderne mener.

Derfor mener jeg, det i og for sig er mindre vigtigt at få en hel del modeller serveret her fra talerstolen i dag. Det, der er afgørende, er, at vi kan forhandle med de grønlandske politiske myndigheder i landsrådet, i kommunerne og ude omkring, hvor vi kommer. Det er det afgørende. Jeg vil lægge meget vægt på, hvad man i GAS har af synspunkter på en lang række områder inden for KNAPP-området, når det drejer sig om fiskeripolitik o. lign. Det er da klart, at

det må man lytte til, det må man diskutere på grundlag af, og det vil jeg gerne medvirke til.

Så vil jeg gerne sige til hr. Lars Emil Johansen, at der ikke er tale om, at jeg kun vil lytte til dem, der er af samme opfattelse som jeg. Jeg ved for øvrigt dårlig, hvad det er for nogen, men jeg vil gerne sige til hr. Lars Emil Johansen, at det er uhyre vigtigt at få fastslået, at når vi hervedfra skal forhandle med politiske myndigheder i Grønland, så må det være sådan, at vi henvender os til landsrådet, det politiske organ, der er berøringsfladen til dette folketing. Vi spørger ikke efter, hvad de enkelte står for af synspunkter, men vi spørger nogenlunde i retning af, hvad landsrådet har af opfattelser, og dette landsråd tegner efter vores opfattelse den grønlandske stemme. Jeg synes kun, det er lykkeligt og glædeligt, hvis der er forskellige opfattelser i landsrådet, hvad vi kan have en anelse om der nok er af og til, fordi det er udtryk for, at der foregår en ægte, en egentlig politisk debat i Grønland, som er at værdsætte og ikke i og for sig næsten kredse om på en måde, så der ligesom breder sig en lille smule odiøst skær over det, der foregår i landsrådet.

Det er nogle af de synspunkter, jeg har ment at måtte knytte til et par af de bemærkninger, hr. Lars Emil Johansen har fremsat her fra talerstolen under debatten i dag.

Der er dog én side til, jeg gerne vil have lov at opholde mig ved et øjeblik. Det var meget dygtigt gjort, synes jeg nok, af hr. Lars Emil Johansen, når han stillede en lang række spørgsmål, f. eks. om man, hvis der nu kommer gang i olieudvindingen i Grønland, ved noget om, hvordan det vil gå med fiskeriet. Ved man noget om, hvordan det vil gå med erhvervslivet i Grønland? Ved man noget om, hvordan miljøforholdene og forureningsproblemerne vil være i Grønland, hvis vi går i gang med dette? Det er i og for sig efter min mening mere udtryk for en skrækkampagne, end det er udtryk for, at man sagligt ønsker at drøfte disse ting.

Når hr. Lars Emil Johansen meoer, det er forkasteligt, at nogle måske har fået den opfattelse, er så formastelige at tro, at denne debat er rejst, fordi der er landsrådsvalg i Grønland den 10. april, så må jeg